

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak teden, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljave naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frekrovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Volilni shod v Kranju.

Kakor smo že poročali, se je v četrtek, dne 20. t. m. vršil v Kranju volilni shod, katerega je sklical „Meščanski volilni odbor“ v prostorih gostilne P. Mayerja ml. Na povabilo tega odbora se je zbralo impozantno število volilcev, tako da je bila dvorana do zadnjega prostora zasedena. Gosp. Ferd. Sajovic je pozdravil zbrane volilce in predlagal, da se izvoli predsednikom volilnega shoda g. Ferd. Polak, kateremu predlogu so volilci jednoglasno pritrdili. Predsednik je predstavil kandidata za izpraznjeni deželnozborski mandat, gosp. ravnatelja Ivana Šubica, ki se je takoj oglasil za besedo, da razvije svoj program.

V pričetku svojega govora se je g. ravnatelj s toplimi besedami spominjal ranjcega poslanca Viktorja Globočnika, ki je bil uzor slovenskega rodoljuba, uzor meščana in uzor meščana-poštenjaka. A naši najboljši možje nam le prezgodaj legajo v grob; tudi V. Globočnika krije že gomila, ki se je komaj z mahom porasla. Težko je biti naslednik takemu možu in govornik bi se tudi nikdar ne bil upal zglasiti svoje kandidature, ko bi ga ne bila v to napotila izrecna želja mnogih prijateljev in odličnih mož iz Kranja in Škofje Loke.

Deželni poslanec ima dvojno nalogo. V današnjih težavnih časih, ko večina naroda omaguje v težkem boju za obstanek, mora biti poslanec v prvi vrsti veščak na narodno-gospodarskem polju. S paznim očesom mora opazovati vse pojave narodnega gospodarstva in zastavljati mora vse svoje sile v čuvanje materialnih interesov svojih volilcev. Poleg tega stopajo do poslanca čestokrat vprašanja, ki segajo tudi v idealne sfere narodnega življenja in se tičejo širših krogov, nego so posamični volilni okraji; to so razna politična vprašanja.

Govornik se peča potem najpreje s politično smerjo poslaniškega mandata in izreka mnenje, da poslanec mesta Kranj ne more stati na drugem stališču, kakor na stališču narodno-napredne

stranke. Narodni mora biti, kajti to mesto je že od nekdaj visoko vihtelo prapor čistega rodoljuba in tudi v najhujših dobah našega narodnega boja nikdar ni omahovalo, tako da je rodoljubje njegovih meščanov prislovično postalo v naši domovini. Napreden mora biti Kranjski poslanec, kajti meščani tega mesta so bili od nekdaj vneti za napredek; s konsekvantnim stremljenjem za zmernim in modrim napredkom so postavili svoje mesto na stališče, za katero ga lahko zavidajo druga mesta naše dežele.

Zato nastopa govornik kot kandidat narodno-napredne stranke, držeč se tesno in brezpogojno onega programa, ki so ga postavili zaupni možje našega naroda na slovesnem shodu dne 29. novembra 1894. Ta obširni program obsega politično in narodno-gospodarsko organizacijo našega naroda. Označiti se more z naslednjimi točkami: Lojalnost do dinastije, lojalnost do vere, lojalnost do naroda.

Ljubezen do presvitlega cesarja in do prejasne dinastije je v naših srcih od nekdaj vkoreninjena in nam mora biti vodilna zvezda pri vsem našem postopanju. Ž njo vred so združene naše simpatije do velike države avstrijske, katere ponosni sinji smo vedno bili in bomo vedno ostali. A v tem velikem mogočnem okviru biva mal, neznat narod, narod kateremu morejo biti posvečene najboljše naše sile od prvega vzdihla pa notri do groba, narod, pri katerem imenovanju se nam omilita srce in duša, to je narod slovenski. Njegova narodna in gospodarska blaginja, ravnopravnost njegovega jezika v šoli in uradu, okrepljenje meščana in obrtnika, skrb za obrtniške šolske zavode, za domače delo, skrb za dobra občila — to so temeljne točke resolucije. Tretjo ravnokar označeno točko programa naših zaupnih mož, katero povsem in odkritosrčno podpišem, se nahaja v § VI. omenjenih resolucij; ona očito in odločno priznava načela katoliške vere kot velevažen pogoj za razvitek slovenskega naroda — načelo, katerega govornik nikdar ne bode zapustil.

Pri tako odličnih in zavednih volilcih kakor jih obsega današnja družba, pravi govornik, bi bila le zamuda časa, ko bi na drobno ponavljal vse točke programa shoda zaupnih mož meseca novembra leta 1894. Gospodom volilcem so te točke znane in zato govornik rajše prestopa do gospodarskega programa, do materialne naloge deželnega poslanca, osobito pa poslanca mestne volilne skupine Kranj Škofja Loka. Med temeljnimi točkami poprej navedenih resolucij se nahaja skrb za meščana, za njegovo trgovino in cbrt. Prva naloga mestnega poslanca mora toraj biti, da deluje v povzdigo domače trgovine in domačega obrta. Govornik povdarja, da je sin malega obrtnika, da kot tak pozna od mladih nog vesele in žalostne ure v obrtnikovi hiši; žal, da je prvih le malo, drugih obilo. Sedaj vodi že 11. leto največji obrtniški šolski zavod v deželi; kot ravnatelj tega zavoda nima le prilike, ampak tudi dolžnost, seznanjati se z obrtnim gibanjem in spoznavati potrebe obrtnega stanu. S premnogimi obrtniki naše dežele stoji v neprestani zvezi in zato lahko trdi, ne da bi se mu mogla očitati samohvala, da je jeden prvih poznavateljev obrtnika in njegovih potreb v naši deželi. Za onemogle kmetovalce ima dežela razne podpore iz raznih fondov, kajti od nekdaj velja geslo, da je kmetovalec stebler države. Mi privoščimo ubogemu poljedelcu iz srca, kar dobi po vsi pravici od dežele. Pozabiti pa vendar ne smemo, da ima država še druge stebre, in med najbolj močne te stebre spada gotovo tudi krepki meščan s svojim obrtom in svojo trgovino. Za tega je treba ravno tako klicati na pomoč deželne in državne sile, in važna naloga prihodnjega deželnega poslanca mestne skupine Kranj Škofja Loka bode, da vedno in vsestransko deluje v tem smislu. V ravnateljstvu obrtne šole, povdarja govornik, bodo našli obrtniki odkritega naravnega zaveznika, ki bi delal proti lastnim interesom, ako bi z vsemi močmi ne podpiral obrtnikov in njih teženj.

Govornik potem obširno razmotriva pereča lokalna vprašanja, ki se tičejo Kranjskega mesta. Z

LISTEK.

Kmetje.

(Ruski spisatelj Anton Čehov.)
(Dalje.)

VII.

Starosta je hitel in delal velike korake; stara je tekla za njim sopihaje, skoro padaje, sključena in razkačena. Robec ji je zdrsnil na ramena, sivi lasje z zelenkastim bleškom so ji vibrili v vetru. Hipoma je obstala, bila se kakor prava upornica s pestmi po prsih in kričala še glasnejše, vriščé in stokaje ob jednom:

„Kristjani in pravoverniki! Prijatelji, žali me! Sorodniki, pretepel bi me rad! Pomagajte, pomagajte!“

„Stara, stara,“ jo je miril starosta, „bodi vendar pametna!“

Brez samovarja je bilo v Čikildjejevi izbi kar brezupno. Nekaj sramotnega, poniževalnega je bilo v tem ropu, kakor da je odnesel starosta čast iz hiše; naj bi bil odvedel rajši vse klopi, lonce in mizo! Babica je vpila, Marja jokala, malčice so ju gledale in tudi plakale. Stari se je čutil krivega, sedel je čmerno v kotu in molčal. Tudi Nikolaj ni niti črnil. Sicer ga je imela babica rada in ga je pomilovala; a sedaj je pozabila naenkrat na svoje usmiljenje, napala ga s psokami ter mu stiskala pesti pred obraz. On je vsega kriv, je kričala in mu britke stvari očitala. Zares, zakaj je pošiljal tako malo denarja, ko se je vendar sam bahal, da

zasluži po petdeset rubljev na mesec v „Slavjanskem bazarju“? Zakaj je prišel sem, in še družina po vrhu? Da jim sedaj le umre, s čim naj ga pokopljejo? Žalostno je bilo pogledati Nikolaja, Olgo in Sašo.

Stari je nekaj zagodrnjal, vzel svojo kapo in odšel k starosti. Že se je mračilo. Antip Sedelnikov je pri peči nekaj varil z napihnjnimi lici; v sobi je dišalo zadublo. Otroci, mršavi, umazani in nič boljši nego Čikildjejevi, so se mu jarili po tleh; njegova pégušava žena z debelim trebuhom je molzla kravo. Nevoljna, uboga družina; samo Antip je bil videti mlad in lep. Na klopi je stalo v vrsti šest samovarov. Stari se je prekrizal pred Battenberžanom in dejal:

„Antip, usmili se in daj samovar, za Kriščevo voljo.“

„Prinesi tri rublje, potem ga dobiš.“

„Tega ne morem!“

Antip je lica napihnil, ogenj je zašumel in zapel ter se svetlikal v samovarih. Stari je mečkal kapo, premišljal in rekel zopet:

„Daj ga no!“

Rjavi starosta je bil videti ves črn, podoben čarovniku; obrnil se je k Osipu in mu rekel zadirljivo in hitro: „Vse odvisno od zemstvenačelnika. V administrativni seji 26 lahko referiraš vzrok svoje nezadovoljnosti ustno ali pismeno.“

Osip ni razumel niti besedice, a zadovoljil se je z odgovorom in je odšel domov.

Deset dni pozneje je prišel zopet svetnik, pomudil se v vasi jedno uro in se potem odpeljal naprej. Vreme je bilo to dobo mrzlo in veterno, reka že izdavnja zamrzla, a snega še ni bilo, in tako so se mučili brez potov. O praznikih, malo pred večerom, so se shajali sosede pri Osipu, da bi malo počevljali. Pogovarjali so se v temi, ker niso delali in niso imeli ognja. Prav neprijetne stvari so se se pripetile. Z dveh, treh hiš so pobrali kokoši v zastavo za zaostale davke in jih poslali v sodnijo; tu jih ni nihče branil in žival je poginila. Tudi ovce so zvezane odpeljali ter jih v vsakem selu preložili na drug voz; pri tem je jedna poginila. Zdaj je nastalo prašanje: Kdo je kriv?

„Zemstvo!“ je rekel Osip. „Kdo pa drugi?“

„I kakopa — zemstvo!“

Zemstvo je bilo krivo vsega: davkov, stiske slabe letine; vse je šlo njemu na rovaš, dasi ni niti jeden vedel kaj je pravzaprav „zemstvo“. Tako je bilo izza onih časov, ko so bili bogati mužiki, ki so imeli štacune in prenočišča, v zemstvu in so potem po traktirjih čez nje zabavljali.

Govorili so v tem, da ne pošlje Bog snega. Drva so si morali voziti in preko zamrzlih gomil na polji je šlo malo težko...

Nekoliko časa so vsi molčali. Potem so prišle zopet kokoši in ovce na vrsto in zopet je nastalo prašanje: Kdo je kriv?

„Zemstvo!“ je trdil Osip otožno. „Kdo pa drugi?“ (Dalje prih.)

ogromno požrtvovalnostjo so si priborili meščanje novo gimnazijo, zavod, ki je njih ponos in veselje. Skrb za ta zavod in zanimanje zanj spada mej glavne naloge deželnega poslanca. Kolikor bode v njegovega delokrogu mogoče, bode moral delovati na to, da država razbremeni mestno občino glede prispevkov za gimnazijo, in da nastanejo pri teh lokalnih prispevkih one normalna razmere, kakršne nahajamo pri družih državnih gimnazijah.

Poleg gimnazije obrača govornik pozornost na mestno deklško ljudsko šolo, katera s svojimi sedanjimi štirimi razredi ne zadošča več inteligentnemu prebivalstvu, in katero bode treba primerno razširiti. Pri tej priliki opozarja na materialno stanje Kranjskega ljudskega učiteljstva. Čeravno so se mu s 1. oktobrom plače nekoliko zvišale, pripetilo se bo v kratkem, da bodo imeli državni sluge večje plače, nego naš ljudski učitelj. Govornik smatra to za povsem nenormalne razmere in dolžnost njegova bode delovati na izboljšanje učiteljskih plač.

V mestu se delajo priprave za vodovod, katere imajo nalogo mesto in okolico preskrbeti z zdravim pitno vodo. To nameno govornik z velikim veseljem pozdravlja in izreka prepričanje, da bode ta država in dežela Kranjskemu mestu že z ozirom na novo gimnazijo in njene množestevilne učence, izdatno pomagala pri zgradbi vodovoda, in da se bode na tak način posrečilo dognati podjetje, ki bi bilo meščanstvu in njegovemu razvoju v nepopisno korist.

Govornik povdarja, da je bil sodelavec pri ustanovitvi ljubljanskega vodovoda, in da je sedmo leto člen dotičnega direktorija, kateremu je bil nekaj let tudi načelnik. Lahko tedaj reče, da pozna ljubljanski vodovod s tehnične kakor tudi komercialne strani precej natančno. Zato sme trditi, da bi vodovod Kranjskega mesta — naj se odloči čestiti mestni zastop za ta ali oni projekt — našel v njem zastopnika, ki bi vsled poznanja stvarine gotovo bil poklican, govoriti v tej zadevi.

Tudi vprašanje o dovažanju električne energije bode postalo akutno za mesto Kranj. Govornik pozna vse glavne električne zgradbe od Južnih Trol gor do Solnograda, Dunaja in Budimpešte. Bil je zraven pri porodu ljubljanske elektrarne in tudi v tem slučaju more brez samohvale opomniti, da se nekoliko spozna na tem polju. Dovažanje električne energije zanima v prvi vrsti malega obitnika, ki bi dobival od električnega teka ceno gornilno silo za stroje svojega obrta in si tako opomogel v uničujoči konkurenci z veliko industrijo in velikim kapitalom. Poslanec, ki je več na električnem polju in je imel priliko, praktično sodelovati pri največji zgradbi te vrste v naši domovini, bode gotovo s pravim zanimanjem in vnemo presojal in zastopal vsak tak projekt, in znal preценiti, v koliko bode v korist mestu in obrtu njegovemu.

Silno važno je vprašanje, kje naj se gradi prihodnja druga zveza mej Severom in Trstom, vprašanje, ki bode ogromno nplivalo na razvoj mest Kranj in Škofja Loka in kateremu moramo posvetiti vse svoje zanimanje. Žalibog, da se to vprašanje ne bode reševalo v deželni zbornici, a dolžnost poslanca bode, da porabi vse momente, in da zbira vse ugodne okoliščine, ki bi mogle pomagati od proge skozi Kranj in Loko. To bi govornik stvoril že iz lastnega interesa, ker ga premnogo vezij veže na Loko in Krajo ter na lepo Poljansko dolino, v kateri se je poročil.

Poleg teh večjih in širših vprašanj, tiščočih se Kranja, omenja govornik še družih, rekel bi za splošni blagor manjših, a zato vendarle zelo važnih zadev; nekatere so že na dnevnem redu, druge se bodo v razvoju razmer in časa stoprav še pojavile. Poslanec mora biti v vedni dotiki s svojimi volilci, informirati se mora stalno o njih potrebah; le tedaj in le v skupnem delovanju leži moč in vspeh.

Govornik se ne upa trditi, koliko bi kot poslanec v istini tudi dosegel, za kar bode delal. Ko bi se vsakemu poslancu vse posrečilo, kar želi on in njegovi volilci, potem bi ne bilo nobenega boja, nobenih težinj in nobene nezadovoljnosti. A ker čestokrat odločujejo takozvani višji oziri, more govornik le obljubiti, da se bode za ugodno rešitev označenih vprašanj pošteno trudil in storil, kar bode v njegovih močeh.

Končno izjavi govornik, da bi si v slučaju, ko bi ga volilci počastili s svojimi glasovi, štel v dolžnost vsako leto stopiti pred svoje volce in jim poročati o delovanju minole sezije dež. zbora.

Že mej govorom, posebno pa na koncu nje-

govem, so poslušalci živahno pritrjevali izvajanjem gospoda kandidata. Za besedo se potem oglasi g. P. Mayr ml. in vpraša predgovornika, kako bi se kot poslanec obnašal, ko bi prišli v konflikt interesi mesta Ljubljane, kjer je že mnogoletni občinski svetovalec, in mesta Kranj, oziroma interesi Kranja in Škofje Loke. Gospod ravnatelj Ivan Šubic povdarja, da bi v takem slučaju stopil pred svoje volilce in jih vprašal za mnenje; da bi postopal tako, kakor bi mu veleval čut za objektivnost in pravičnost, rajše bi odložil mandat, ki bi ga oviral tako postopati, kakor pa škodoval interesu svojih volilcev.

Gosp. Mayr ml. na to pojasnilo toplo priporoča kandidaturu gosp. ravnatelja, katerega pozna že iz mladih let. Gosp. Ivan Pintar, znani umetno-mizarski mojster, je sprožil zanimivo razpravo o bodočem kranjskem vodovodu, dotim je gosp. Ciril Pirc pojasnjeval stališče občinskega sveta v tej zadevi; občinskemu svetu in vsem meščanom je na tem ležeče, da dobimo dobro pitno vodo. A priori se ne ogrevajo za noben projekt. Glasovali in delali bodo pa z vso vnemo za oni načrt, katerega bodo tehniki in strokovnjaki priporočali in kateri bode iz zdravstvenega, tehničnega in finančnega stališča izvedljiv.

Končno predlaga gosp. C. Pirc, da naj se volilni shod glede na program, katerega je razvil ravnatelj g. Ivan Šubic in glede na njegova razna pojasnila, izreče za njegovo kandidaturo. Mej glasnimi živimi klici je bil ta predlog soglasno vsprejet. — Gosp. predsednik F. Polak se je na to zahvalil zbranim volilcem, ki so z mnogobrojno udeležbo in z zanimivo stvarno debato vnovič pokazali svojo zrelost in zvednost, ter zaključil oficijalni del volilnega shoda.

Za vseučilišče.

III.

(Dalje.)

Da bi takšno vseučilišče ne imelo razmerno dovolj slušateljev, se ni treba bati, in to tudi tedaj ne, ako upoštevamo samo kontigent iz slovenske narodnosti. Število srednješolskih naših dijakov raste očividno od leta do leta in mora rasti, dokler narod vidi, koliko je za inteligenco še prostega polja doma in v južnih krajih Avstrije. Letošnjih slovenskih abiturientov se šteje najmanj 170. Za bodoča leta se jih po pravici proračunja povprek na najmanj 200, torej za štiri leta na 800. To je najboljšje jamstvo za jako dovoljen obisk novega vseučilišča že od strani Slovencev samih in bode tudi, da bi za prvo obsežalo le bogoslovno, pravoslovno in modroslovno fakulteto. Zakaj če jih tudi od rečenega števila odštejemo največ 130 za bogoslovnice izvan Kranjske, kakih 100 pa za medicince in ostale, ki bi študirali na drugih univerzah ali si izbrali drugačen poklic, tedaj jih vendar ostane še za domačo univerzo — nevštevisi izredne slušatelje — okolo 570 rednih slušateljev, kontigent torej, ki že sam na sebi v primeri z univerzo v Čraovicah in z mnogimi izvanavstrijskimi univerzami popolnoma opravičuje trošek.

Prezreti pa ni, da bi vseučilišče s slovenskimi predavanji pohajali tudi dijaki nemške, hrvatske in italijanske narodnosti s Kranjskega, odnočno iz sosednih pokrajin in to v lastnem interesu, da se seznanijo z jezikom, kojega treba za prakso mej Slovenci in koji jim pomaga tudi pri službovanju mej istrskimi in dalmatinskimi Hrvati. Za toliko se zviša zgoraj omenjeni osnovni kontingent.

Taka univerza v Ljubljani bi imela torej veliko privlačno silo ter bi producirala neprimerno več inteligence za naše južne dežele, nego li so to v stanu sedanja vseučilišča v Gradcu, na Dunaju itd. Da bi radi tega inteligence narastlo preveč, se ni bati. Lepo število bodočih let bo moralo poteči, da se pokrije občutni nedostatek jezikovno kvalificirane inteligence že samo v večkrat napominjanih južnih deželah. Naposled pa tudi treba ni, da bi naraščaj, prihajajoč z ljubljanske univerze, bil omejen le na te dežele. Že sedaj se naši visokošolci baš radi jezikovne usposobljenosti vabijo v Bosno in Hercegovino, kjer je tudi že več naših rojakov po javnih službah, da jih tembolj primanjkuje v ožji naši domovini. Glede na to bi vseučilišče v Ljubljani izpolnjevalo zopet jedno nalogo več — kakršne drugo ne more — in to nalogo, ki se popolnoma krije s kulturno in državno-pravno misijo naše ljube Avstrije.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 24. oktobra.

Revizija Dreyfusove obsodbe. Vzpričo bližajoče se odločitve kasacijskega dvora razpravljajo časopisi pred vsem vprašanje: ali bo generalni štab izvršil naročilo kasacijskega dvora ter izročil najvišjemu dvoru „diplomatični dossier“, t. j. tajne akte, ki obsegajo zlasti ponarejena pisma nemškega cesarja in nemškega poslanika grofa Münsterja. „Libre Parole“ pravi kar naravnost, da se naj ti akti ne izroče „židovskemu hlapcem“, kasacijskim sodnikom Loewu, Manau in Bardu. Predsednik Felix Faure se brani z vsemi sredstvi izročiti „tajne akte“, in baje niti justični minister ni še videl teh aktov. Zanimivo je, kar se poroča o zvezi Esterhazyja in bordereaua. General Pellieux je dejal pri sodni obravnavi proti Zoli: „Esterhazy ni mogel pisati bordereaua, ker ni mogel nabaviti si akte in vojaške tajnosti, ki se omenjajo v bordereauu.“ Sedaj pa je dokazano, da si je preskrbel Esterhazy strelni reglement s sleparstvom, ponaredivši podpis polkovnika Adria. Polkovnik Adria je izročil reglement stotniku Daguentu z naročilom, naj ga ne da nikomur iz svojih rok, nego naj častnikom pove le glavne določbe. Esterhazy pa je prinesel Daguentu pismo, s katerim dovoljuje polkovnik Adria, da si sme izposoditi Esterhazy reglement za par dni. Podpis Adria je bil ponarejen, a Esterhazy je zvedel največje tajnosti, ki se omenjajo v bordereauu, kateri je glavni „dokaz“ proti Dreyfusu.

Tagali in Amerikanci. Tagali so upali, da jim izroče Amerikanci, ko premagajo Špance, Filipine in Manilo, in Aguinaldo, njihov vodja, je že sanjal o vladarskem stolu. No, nade so splavale po vodi, Amerikanci smatrajo Tagale za vstaše in navadne roparje. Napetost je rasla in končno je prišlo do pravega boja mej obema strankama. Izgube so bile na obeh straneh znatne. Bitke so se udeležile tudi amerikanske ladje. Špance te afere seveda silno vesele ter upajo sovraštvo Tagalov izkoristiti v svojo korist. V Parizu na mirovnih konferencah, pritiskajo na Amerikance, da naj se zadovolje samo z Manilo, Cavitom in Iuko Sabiy.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 20. oktobra. Dirka kluba dolenskih biciklistov „Novo mesto“ vršila se je te dni. Bila je prva dirka domačih kolesarjev in zanimanje radi tega veliko. Žalibog je neugodno vreme celi teden pred dirko isti nekoliko škodovalo, ker ni bilo mnogo tujih kolesarjev. Od 14 napovedanih dirkačev startalo jih je 11 točno ob 3. uri popoldne pri km 111/4 blizu Krške vasi. Ob 4. uri popoldne bilo je na cilju pri km 71/4 v Kandiji pri Novem mestu mnogo občinstva, posebno odličnih gospodov, čakajočega na dirkače. Par minut pred 4 1/4 uro naznanil je strel topiča v Žabji vasi na cilju čakajočemu občinstvu, da se bliža dirkač, ki bo brvak za leto 1898/99. Privozil je prvi g. Matko Malovič iz Novega mesta, ki je bil z burnimi živili in Zdravoklici sprejet mej sviranjem novomeške godbe. Prevozil je progo 40 km v 74' 00 3/4" vkljub blatni cesti in klancem v Cirkljah, na Žerovniku in Ratežu ter mnogim manjšim — dospel je čvrst in nespehan. Komaj je ponehala razburjenost, zasliši se drugi strel in pridrvil je g. Anton Benedik iz Vel. Lašče v 75' 20 3/4". Tretji dospe g. Franc Križman iz Ribnice v 79' 27 1/4", četrti Sevnčan v 81' 40 1/4", peti Novomeščan g. Kenda v 82' 29 1/4", šesti v 85' 29 1/4" in sedmi v 89' 29 1/4". Vsakega naznanil je strel v Žabji vasi ter ga sprejela godba in zanimajoče se občinstvo na cilju. Štirje dirkači vsled različnih nezdod, ki pa niso nobenemu na telesu nič škodovali, niso dospeli na cilj. Vkljub varstvenim odredbam glavarstev v Novem mestu in v Krškem in izdatnemu podpiranju od strani prizadetih občin ter c. kr. žandarmerije pogrešali smo zadostne kolesarske straže na progi, ki bi bila mogla nezdode preprečiti. Kazalo se je sploh, da so se kolesarice in občinstvo bolj zanimala za dirko, kakor dolenski kolesarji! Po dovršeni dirki podarile so novomeške kolesarice g. Maloviču lep venec, drugim šopke. Improvizoval se je potem kolesarski korzo na glavnem trgu novomeškem, katerega je nebrojna množica gledala ter kolesarje prijazno aklamovala. Svirala je zopet vrta novomeška godba. Govorilo se je laskavo in pohvalno o društvenem delovanju našega kluba. V teku zabavnega, dirki sledečega večera v lepi gostilni g. Pintarja v Kandiji razglasil je predsednik kluba rezultat dirke ter razdelil dobitke in častna priznanja, g. Maloviču priznal se je naslov „prvaka dolenskih kolesarjev za leto 1898/99. Godba je svirala svoje živahne komade, izborni pevci so peli, glasile so se zdravice, izmed katerih posebej omenjam zdravico Zvezi in dolenskim kolesaricam, teklo je dobro vince, prijateljski pogovori so se vršili — skratka, bili smo dobre volje! Žalibog, da je bilo premalo prostora in da je mnogo gostov vsled tega nedostatka moralo zopet oditi!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. oktobra.

— (Ne bodite smešni!) Pred nekaj dnevi smo priobčili vest, da je dalmatinski poslanec Biankini radi neke malenkostne stvari izstopil iz „Slov. krščansko-narodne zveze“. Dotično informacijo je dobil naš poročevalec iz poslanskih krogov in torej ni bilo nobenega vzroka, dvomiti o nje resničnosti, zlasti ne, ker je znano napeto razmerje mej posl. Biankinijem in mej večino dalmatinskih poslancev. „Slovenec“ je to vest v soboto demantiral ter nas po stari svoji navadici dolžil, da ruujemo proti zvezi in da želimo v njej prouzročiti krizo! Ta dolžitev je tako neumna, da se jej mora smejati tudi najzvestejši pristaš „Slovenec“, saj vendar ve vsakdo, da še ni posebno dolgo tega, kar smo se z verno zavzeli za to, da ostanejo vsi dalmatinski hrvatski poslanci, narodnjaki in pravaši, v „Zvezi“ in saj smo prav to soboto apelovali na katoliško-narodne poslance, naj nikar ne izpolnijo svoje grožnje in naj se ne ločijo od drugih jugoslovanskih poslancev. V očigled temu je „Slovenčeva“ dolžitev samo smešna.

— (Slovenci in hrvatsko državno pravo) V hrvatskem časopisu se je mnogo pisalo o znani izjavi kanonika Kalana, dra. Kreka in „saboriskog zastupnika“ dra. Brejca, in naravno je, da se je ž njo bavila tudi „Agr. Zeitung“. Ta list zastopa povse druge politične ideale kakor mi in hrvatska opozicija in radi tega je naravno, da se tudi ne ogreva za hrvatsko državno pravo in za zdajenje Slovencev in Hrvatov. V svojem članku o Kalanovi izjavi na sušaskem shodu je „Agr. Zeitung“ izrazila mej drugim tudi svoje nezaupanje v odkritost rečene izjave in je v dokaz tega citirala naš list. „Obzor“ je z ozirom na to apeliral na nas, naj protestujemo proti temu, da nas „Agr. Zeitung“ zlorablja in naj odbijmo vsako zvezo z njim. Naše mnenje je, da smo v zadevnem članku lojalno in precizno ter vsestransko pojasnili svoje stališče in nimamo dotičnemu članku ničesar dostaviti, sicer pa je znano, da z „Agramer Zeitung“ nimamo nobene zveze in da, ako je ta naš članek zlorabila, je ob sebi umevno, da nam to ni in ne more biti všeč.

— (Občinski svet.) Na dnevni red jutrišnje seje postavljeno poročilo o prizivu Jučipine Selanove v zadevi gnojne jame in kanala ne pride na razpravo in sta bili namesto te točke postavljeni na dnevni red dve drugi, namreč poročilo finančnega odseka o zahtevi Jaromira Hanuša glede povračila za občini prepuščeni svet in poročilo o prizivu Ivana Grajžarja v zadevi stavbe njegovega bleva.

— (Slovensko gledališče) Parmovi operi „Ksenija“ in „Stara pesem“, ki so jih skladatelju v čast in nam v slast zopet sinoči peli v slovenskem gledališču, sta si pridobili mej občinstvom najiskrenejše simpatije. Nismo kmalu slišali opere, ki bi jo občinstvo tako rado poslušalo, kakor „Stara pesem“, zlasti pa ljubko „Ksenijo“. To je znano, da imata operi obilico lepot, ki jih ume vsak in ki jima daje stalno prednost. A „Ksenije“ in „Stare pesmi“ ni omilila našemu občinstvu le njih notranja bogata vrednost, temveč dala jima je tudi veljavo, moč in prikupnost njih lepa uprizoritev in vsakokratno umetniško proizvajanje. Gospoda Raskovića Aleksij je pač izmed njegovih najboljših partij. Z Aleksijem se popne g. Rasković v igralskem in pevskem oziru do sijajnega uspeha. Gdč. Stropnická nam je ustvarila Ksenijo, kakoršne nismo bili vajeni gledati, gdč. Stastná je ljubki, nežni paž, ki nastopa vedno pogumnejše in samovestnejše, in g. Noll nam vsakokrat imponuje kot knez v „Kseniji“ in kot kralj v „Stari pesmi“. Tako sta ta odlična pevca in te dve izborni pevki ustvarili krepke, originalne značaje, ki žive in se gibljejo na odru kot pravi ljudje... Tako tudi včeraj! Občinstvo, ki je posedlo gledališče do zadnjega kotička, da so celo morali postaviti stole v parter, je odlikovalo soliste z glasnim ploskanjem na odprti sceni in koncem dejanj. Zivahno in vztrajno je aklamovalo prelepi intermezzo, ki ga je dirigiral g. Benišek toliko fino in precizno, da ga je moral — kot zadnjič — ponoviti. — Onemu, ki mora paziti, da bodi na odru vse čisto, priporočamo, da naj vsaj pred predstavo pomete deske, da ne bodo dvigale vlečke lepih toalet oblake prahu. — Po predstavi je priredilo „Dramatično društvo“ gospodu skladatelju na čast v mali dvorani „Narodnega doma“ častni supé, ki se ga je udeležilo toliko Parmovih čestilk in čestilcev, da je bila dvorana polna. Mej odličnjaki smo videli gosp. župana Hribarja, ces. svetniku Murnika, predsednika „Dram. društva“, dra. Tavčarja, lep venec narodnih dam, dokaj tujcev, ki smo jih zapazili v častnem številu zlasti pri gledališki predstavi, zastopnike slovenskega dijaštva itd. — V iskrenih besedah

je nazdravljal g. Parmi v imenu „Dram. društva“ g. dr. Tavčar, želeč mu, da binas še v bodoče osrečujeval s svojega duha bogatimi darovi. Gosp. skladatelj je zahvalil predgovornika za prelepo zdravico ter je pripil napredku in procvitu slovanke in posebe slovenske umetnosti. V imenu mesta ljubljanskega je napil slavljencu g. županu Hribar, povdarjajoč važnost in pomen slovenskega gledališča za Ljubljano, proslavljajoč zasluge onih mož, ki delujejo za njega povzdigo in med katerimi stoji g. Parma v prvih vrstah. Tudi tej napitnici je izrekel g. Parma toplo zahvalo ter je napil mestu ljubljanskemu, ki pospešuje vsestransko napredek domače umetnosti in za ta napredek zavzetemu g. županu. G. Prosenc je nazdravil zastopu mestne občine ljubljanske in dežele kranjske, ki žrtvujeta slov. gledališču izdatno podporo. G. dr. Hudnik je proslavljajal v zdravici izvršujoče člene slovenske opere in je napil gospicama Stopnicki in Stastni ter gg. Nollju in Raskoviću. G. ces. svetnik Murnik je povdarjal važnost slov. gledališča ter je pripomnil, da dežela rda žrtvuje denar za tako važen kulturni zavod. Nazdravil je intendanci „Dram. društva“. Končno je zahvalil g. Nollja za zdravico g. dr. Hudeika ter je nazdravil onemu občinstvu, ki z obiskom podpira slov. gledališče, nazdravil je specialno narodnim damam. Pa tudi mi, ki smo z veseljem poslušali Parmo proslavljajočo govornike, smo dvignili čašo kipečega šampanca ter smo večkrat z drugimi vred na zdravje njegovo, kar dajemo danes v vednost urbi et orbi, izpili do dna.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) vljudno vabi, da se njega člani danes dne 24. t. m. sigurno in polnoštevilno vdeležijo skušnje ob 8. uri v Narodnem domu; ter ob enem tudi naznanja, da se vrši društveni izvauredni občni zbor v nedeljo dne 30. oktobra ob 2. uri popoldan v društvenih prostorih Narodnega doma z naslednjim vspeškom: 1. Dopolnilna volitev odbora. 2. Prememba § 29. društvenih pravil. 3. Raznoterosti.

— (Premog po stari ceni) namreč 50 klg. po 50 kr. je z današnjim dnem začel prodajati g. Jos. Turk ml. kakor je razvidno iz inserata v današnji številki. S tem je močno ustrezno prebivalstvu, zlasti siromašnejšim slojem, kateri so podražanje premoga težko občutili.

— (C. kr. kmetijska družba) nas prosi objaviti, da tisti, ki so naročili pri nje umetna gnojila, pa jih še niso dobili, morajo nekaj dni potrpeti. Družba namreč dobi umetna gnojila čez morje na Reko, reška železniška proga je pa vsled deževja poškodovana in od 19. t. m. naprej za 14 dni za tovarni promet zaprta.

— (Predrzni tatovi.) Danes ponoči izvršili sta se dve predrzni tatvini. Na Dunajski cesti št. 17 ulomil je tat v zasebno stanovanje Marjete Semič in ukradel iz omare zlato žensko uro s kratko verižico, zlato brožo, zlat poročni prstan, zlat prstan z modrim, zlat prstan z rdečim kamnom in 7 srebrnih goldinarjev. Omaro, kjer so se te reči nahajale, odprl je tat s ključem, ki je bil na omari. — Janezu Gorjupju, gostilničarju v Miklošičevih ulicah št. 8, ulomil je tat mej 10. in 12. uro okno in prišel v stanovanje ter vzel zlato uro z monogramom J. G., zlato verižico, tri zlate prstane, srebrn prstan v obliki volovske glave in okoli 60 gld. denarja. Tat se je na šipi pri oknu obrezal, ker so se na tleh videle kaplje krvi. Vsa škoda znaša okoli 240 goldinarjev.

— (Preganjanje „Soče“.) V petek se je v uredništvu „Soče“ vršila hišna preiskava. Iskali so rokopis zaplenjenega članka „Župan devinski — aretovan“, a našli niso ničesar.

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) ima v soboto 12. novembra t. l. svoj 10. občni zbor v hotelu „zur goldenen Ente“ na Dunaju, I., Riemergasse 4, I. nadstropje. Začetek ob sedmih zvečer. K temu se uljudno vabijo vsi na Dunaju bivajoči društveni člani.

— (Občinske volitve v Zagrebu.) Pri sobotni občinski volitvi iz III. razreda je zmagala stranka dr. Franka. Vladna stranka ni postavila kandidatov. Od 1369 volilcev se jih je udeležilo volitve samo 534. Kandidatje kvalirane opozicije, („Obzor“ in „Hrvatska domovina“) so dobili po 214 do 218 glasov, kandidatje Frankove frakcije („Hrvatsko pravo“) po 315 do 324 glasov.

* (Dostojen ropar.) „Slavni“ ropar Caudine, ki ima celo roparsko četo, s katero pleni in mori po Siciliji, je čital nedavno v listu „Giornale di Sicilia“, da je bil s svojo četo v okraju Cesaro, kjer je ropal. Caudine je poslal listu „popravek“, češ, da ni res, da bi bil v Cesaru, da ondi ni ropal, niti sploh ondi koga nadlegoval, ampak da je bil povsem drugod. Caudine je priložil „popravku“ 5 lir za poplačanje računa za tisk popravka. Zares, fino vzgojen ropar! Pri nas se sklicujejo celo najodličnejši gospodje, pošiljajoči listom „popravke“, le na — § 19, denarja pa upravnistvu ne pošljejo!

Književnost.

— „Slovanský přehled“, sborník statí, dopisův a zprav ze života slovanského. Redaktor

Adolf Černý. To je naslov slovanské revije, katere je začela izhajati v Pragi, v zalogi F. Šimačka in katere urednik je odlični češki pisatelj in dobri poznavalec slovanskih narodov in slovanskih literatur, Adolf Černý. „Slovanský přehled“ se bo bavil s kulturnim in javnim življenjem vseh slovanskih narodov, poročal bo o njih literarnem, znanstvenem, umetniškem, političnem in socialnem gibanju in si je v to pridobil celo vrsto odličnih sodrušnikov mej posamičnimi slovanskimi narodi. Prvi seštevek prinaša tri velezanimive razprave. Prof. Baudouin piše o Slovaki, K. Štěpánek o Bělinskem in Wlađ. Mickiewicz o rokopisu Adama Mickiewicza popotnih vtisih. Razen tega prinaša list zanimive manjše literarne, znanstvene in umetniške spise in beležke, gledališka poročila in dopise, mej katerimi se nahaja tudi jako dober dopis o koroških Slovencih in dopis o beneških Slovencih. Naročnina velja na leto 3 gld. 20 kr. Priporočamo to novo revijo prav toplo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 24. oktobra. Sobotnega posvetovanja o postulatih „Slovanske krščansko-narodne zveze“ z ministerskim predsednikom grofom Thunom so se udeležili Barwinski in Vahnjani kot zastopnika Malorusov, Bulat in Spinčič kot zastopnika Hrvatov, Berks, dr. Ferjančič, Povše in Šuklje kot zastopniki Slovencev. Pri posvetovanju sta bila navzoča tudi Jaworski in Bilinski. Posvetovanje je trajalo štiri ure. V soboto zvečer je imela „Slovanska krščanska narodna zveza“ sejo, v kateri so imenovani odposlanci poročali o pogajanjih z vlado, katere seje se je pa udeležilo samo 16 klubovih členov. Klub torej ni bil sklepčen, ker je za sklepčnost treba navzočnosti 19 členov. Z ozirom na to bodo odposlanci danes zvečer nadaljevali s poročilom in se bo v tej seji sklepalo o nadaljnjem postopanju. Odsotni poslanci so bili pozvani, naj pridejo gotovo na današnjo sejo.

Dunaj 24. oktobra. Nagodbeni odsek ima danes sejo. Berks, Šuklje in Barwinski so se dali črtati iz imenika oglašanih govornikov. Pododseki se bodo bržčas pojutrišnjem volili.

Dunaj 24. oktobra. V dunajskem dopisu krakovskega „Czasa“ se energično zavrača trditev nemških listov, da hoče vlada zasedanje parlamenta pretrgati, ker se s slovanskimi strankami glede njih postulatov ne more zjediniti. Dopis pravi, da je desnica opravičena zahtevati, naj vlada izpolni njene postulate in vlada je dolžna, se nanjo ozirati, ker jo desnica podpira. Ako bo vlada primorana zaključiti zasedanje, kriva bo tega le obstrukcija.

Dunaj 24. oktobra. Vlada demantuje z vso odločnostjo poročila opozicijskih listov, da postopanja nemških opozicijskecev v nagodbenem odseku ne smatra za obstrukcijo. Vlada je marveč mnenja, da je to postopanje prava obstrukcija.

Dunaj 24. oktobra. Stojalowskega stranka se je razbila. Stojalowski in Szajer se okleneta kršč. socialstov, Danielak in drugi pa desnice.

Dunaj 24. oktobra. Župnik M. Merčič v Hrv. Kemljih pri Mošonju na Ogerskem je dru. Ferjančiču naznanil, da daruje svojo knjižnico, obsežajočo največ filozofična in matematična dela in vredno nad 1000 gld., prihodnjemu vseučilišču v Ljubljani.

Dunaj 24. oktobra. Včeraj zjutraj za kugo umrli dr. Müller je bil danes zjutraj pokopan. Pogreba se je vdeležilo le 18 oseb. Blagoslovljenje se je vršilo v oddaljenosti 20 korakov. Ker se ni primeril noben nov sumljiv slučaj, je upanje, da se kuga ne razširi. Zdaj se nahaja na Dunaju zdravilni serum iz cele Evrope. Iz Pariza ga je prinesel dr. Marmorek. Za kugo so bolne tri ženske, strežnici Picha in Hochegger ter usmiljenka sestra Stillfrid. Vsem trem je bil injiciran zdravilni serum proti kugi. Vse tri se počutijo razmeroma dobro, najslabša je sestra Stillfrid. Ostale internirane osebe se počutijo vse jako dobro. Francoski strokovnjak Brouardel je izjavil, da se pri naših pripomočkih ni kuge prav nič bati.

Praga 24. oktobra. Policijski urad razglša, da so bili nemški burši včeraj na

raznih krajih rapadeni in daje bilo aretovanih več oseb.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. in kr. intendancijska 3. voja je razglasila zakupni razglas, da si zagotovi dobavo ovsa in kruha za dobo od 1. januarja 1899 do konca avgusta, oziroma do konca decembra 1898. Zakupna obravnava bode za zakupne postaje Judenburg, Ljubno, Marein dne 8. novembra 1898 v Gradcu, za zakupne postaje Strass, Ptuij, Celje, Slov. Bistrica dne 3. novembra 1898 v Mariboru. Pismene ponudbe se morajo podati zapečateni najdalj do 10. ure dopoldan zgoraj omenjenih obravnanih dni. Natančnejši podatki, zlasti ponudbeni formularji morejo se vpogledati v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	741.6	10.1	sr. szah.	jasno	0.3
23.	7. zjutraj	744.2	7.7	sl. svzh.	oblačno	
	2. popol.	743.2	16.9	sr. jug	skoro jas.	
24.	9. zvečer	744.1	11.6	sl. szah.	del. obl.	0.0
	7. zjutraj	743.6	5.9	sl. svzh.	megla	
	2. popol.	741.4	13.9	sl. jug	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 11.0° in 12.1°, na 1.7° in 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	70	
Avstrijska zlata renta	119	90	
Avstrijska krona renta 4%	101	25	
Ogerska zlata renta 4%	119	65	
Ogerska krona renta 4%	97	50	
Avstro-ogerske bančne delnice	916	25	
Kreditne delnice	351	35	
London vista	120	45	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87 1/2	
90 mark	11	77	
90 frankov	9	54 1/2	
Italijanski bankovci	43	62 1/2	
C. kr. cekini	5	67	

Dne 22. oktobra 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	50	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlet. zast. listi	98	20	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	50	
Ljubljanske srečke	22	50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	199	40	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	522	—	
Papirnat rubelj	1	27 1/2	

Zahvala.

Potr žalosti ob tako nenadni smrti svojega iskreno ljubljenega, nepozabnega brata, oziroma svaka in strica, gospoda

Izidorja Simonetti

si usojam tem potom za vse mnoge izraze sožalja, za poklonjene vence in za mnogobrojno spremstvo dragega pokojnika k zadnjemu počitku v svojem in v imenu vseh drugih sorodnikov izreči najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 23. oktobra 1898.

(1665)

Ferdinand Simonetti.

Kupim 10

(1655—2)

lepih krav s teleti.

Ivan Lininger v Ljubljani.

Oglasni izvleček.

Glasom odredbe z dne 4. oktobra 1898, oddelek 13, št. 2307, namerava c. in kr. državno vojno ministerstvo razne

oblačilne in orožne predmete

za c. in kr. vojsko

nabaviti

potom splošne konkurence.

Gledé natančnejših pogojev za to ponudbeno razpravo se opozarja na oglas, ki je bil v št. 241 z dne 20. oktobra 1898 tega lista polnoglasno prijavljen.

(1606—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

V trgovino mešanega blaga se vprejme takoj

deček

ki je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom.

Naslov se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda.“ (1660—1)

Pozor!

Pozor!

Premog

samo po 50 kr.

Čast mi je slavnemu obinstvu uljudno naznaniti, da začeti z današnjim dnem prodajam

trboveljski premog
50 kg. samo 50 kr.

Prodaja se v plombovanih vrečah.

Naročila se vzprejemajo

na Radeckega cesti (Kravja dolina) št. 3.

Priporočam se v obilna naročila

(1663—1)

z odličnim spoštovanjem

Josip Turk ml.

**Nagrobni venci
in
trakovi**

v največji in najlepši
izberi po

najnižjih cenah

priporočam (1618—4)

Karol Recknagel

Mestni trg 24.

VIZITNICE

priporočam

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Nove mesto in v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kammnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kammnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. sveder., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Pisar

z lepo in naglo pisavo ali pa stenograf, vešč slovenske stenografije, se išče za odvetniško pisarno v večjem kraju na Kranjskem.

Ponudbe vprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda.“ (1658—1)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzemam in izvršujem točno naročila na
kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljate v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637—26)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakega po posredovanju.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Uekoslav Škerl

c. kr. poštar

Jvanka Škerl rojena Makuc

— poročena. —

(1661)

Staritrg pri Rakeku

Jdrija

dne 24. oktobra 1898.

Mesto vsakega drugega naznanila.

Charlotta Višnar

rojena Haltrich

Josip Višnar

— poročena. —

(1664)

Rosenau, dne 20. oktobra 1898.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.